

متن پرسش

با سلام: سوالاتی از خدمتتون داشتم. در مقایسه مراتب هستی با مراتبی ادراک انسانی و اینکه مثلا انسان قصد طرحی را دارد او طرح عقلی آن و بعد شکل و تصویر خیالی تا اجرا را دارد. حال سوال اینکه در خلقت خداوند که اول روح بیان شده در نفخت فیه من روح خلق شده آیا در مراتب ادراکی و انسانی این روح متناسب و تقریبا شبیه به چه مرتبه ای از انسان است؟ آیا اراده یا...؟ نظر شما در مورد سماع عرفانی یا همان رقص عارفانه چیست؟ و سوال آخر در مورد آن قسمت از داستان حضرت سلیمان می باشد که لشگریان ایشان می رفتند و یکی از مورچگان گفت به لانه هایتان بروید. آیا منظور خداوند از بیان این آیه فقط بیان این است که حضرت موسی زبان حیوانات را می دانسته یا نکته و حکمتی در آن پنهان است که من نمی فهمم در ضمن من کتابهی خویشتن پنهان و معرفت نفس و کتابهای دیگر شما را هم مطالعه کردم. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- روحی که به کالبد جنین انسان دمیده شده، همان نفس ناطقه است با تمام مراتب نفس ناطقه در حالت بالقوه ۲- سماع و رقص عرفانی، فرهنگ مخصوص به خود را دارد که درک آن در این دوران مشکل است ۳- شاید خداوند موضوع شنیدن صدای مورچگان را توسط حضرت سلیمان به این جهت مطرح فرموده است که مشخص کند تا چه اندازه پیامبران در واقعیات ریز این عالم، حضور دارند. موفق باشید